

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

ELSŐ SZEKCIÓ

NAGY kontra MAGYARORSZÁG ügy

(6215/18. sz. kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2023. október 19.

Ez az ítélet végleges, de szerkesztői felülvizsgálat tárgyát képezheti.

A Nagy kontra Magyarország ügyben,

Az Emberi Jogok Európai Bírósága (Első Szekció), a következő tagokból álló Tanácsban eljárva:

Alena Poláčková, *elnök,*

Paczolay Péter,

Gilberto Felici, *bírák,*

és Liv Tigerstedt, a *Szekció helyettes jegyzőkönyv-vezetője,*
tekintettel a következőkre:

az Emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény (a továbbiakban: Egyezmény) 34. cikke alapján 2018. január 23-án Magyarország ellen benyújtott 6215/18. sz. kérelem, amelyet egy 1993-ban született, Vácon élő, L. D. Szegedi, Budapesten praktizáló ügyvéd által képviselt magyar állampolgár, Nagy Mihály (a továbbiakban: kérelmező) nyújtott be a Bírósághoz;

határozat arról, hogy az Egyezmény Első Kiegészítő Jegyzőkönyve 1. cikkének 1. bekezdésével kapcsolatos panaszról értesítik a magyar Kormányt (a továbbiakban: Kormány), képviseli: Tallódi Z., az Igazságügyi Minisztérium alkalmazottja, és a kérelem további részét elfogadhatatlannak nyilvánítják;

a felek észrevételei;

miután 2023. szeptember 26-án zárt ülésen tanácskozott,

meghozza az alábbi ítéletet, amelyet aznap elfogadtak:

AZ ÜGY TÁRGYA

1. Az ügy a kérelmező motorkerékpárjainak lefoglalására vonatkozik, amely a korábbi tulajdonos, az S. korlátolt felelősségű társaság (a továbbiakban: S. Kft.) ellen indított végrehajtási eljárás során történt.

2. 2007-ben a Nemzeti Adó- és Vámhivatal, az S. Kft.-vel szembeni követeléseinek végrehajtása érdekében lefoglalásra vonatkozó határozatot követően az S. Kft. motorkerékpárjaira vonatkozó elidegenítési tilalom járműnyilvántartásba történő bejegyzését kezdeményezte (első eljárás). A követelések azonban elévültek, és a végrehajtási eljárást valamikor 2012-ben megszüntették, a lefoglalásra vonatkozó határozatot azonban nem vonták vissza.

3. A kérelmező 2014. március 10-én két motorkerékpárt vásárolt az S. Kft.-től. 2014. április 10-én az S. Kft. kérte az elidegenítési tilalomra vonatkozó bejegyzés törlését a járműnyilvántartásból, mivel a kérelmező tulajdonjogát másként nem lehetett volna bejegyezni. Az erre irányuló kérelmet a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 2014. június 12-én nyújtotta be, és a bejegyzést 2014. augusztus 1-jén a Váci Kormányhivatal Jegyzője törölte.

4. V.Z. végrehajtó 2014. augusztus 11-én lefoglalta az egyik motorkerékpárt, és az erre vonatkozó elidegenítési és terhelési tilalmat a Pest Megyei Kormányhivatal 2014. október 7-én bejegyezte (második eljárás).

5. 2014. augusztus 8-án, külön végrehajtási eljárásban, V.Z. lefoglalta a másik motorkerékpárt is. A rendelkezési tilalomra vonatkozó kérelmet 2014. szeptember 3-án vették nyilvántartásba, és a járművet 2014. október 10-én vonták ki a forgalomból (harmadik eljárás).

6. 2014-ben Érd Polgármesteri Hivatala végrehajtási eljárást indított az S. Kft. ellen. 2014. május 22-én az eljárást lefolytató S. Gy. bírósági végrehajtó a motorkerékpárok tekintetében lefoglalási végzést hozott. S. Kft. a végrehajtási intézkedés ellen panasszal élt a hitelezőnél, és annak kérelmére S. Gy. 2015. július 16-án (negyedik eljárási cselekmény) feloldotta a motorkerékpárok lefoglalását.

7. 2015. május 22-én a Nemzeti Adó- és Vámhivatal saját követeléseinek érvényesítése érdekében újabb lefoglalási végzést hozott a motorkerékpárokkal kapcsolatban (ötödik eljárás).

8. 2015-ben S. Gy. végrehajtási eljárást kezdeményezett az S. Kft. ellen. 2016. január 14-én M. D., az eljárást lefolytató bírósági végrehajtó lefoglalta a motorkerékpárokat (hatodik eljárás). A kérelmező 2016 márciusában az 1994. évi LIII. tv. (a továbbiakban: „Vht”) 115. § (2) bekezdésére hivatkozva keresetet nyújtott be a motorkerékpárok lefoglalás alóli feloldása iránt, mivel azok az ő tulajdonát képezték. A Dunakeszi Járásbíróság 2017. június 29-én helyt adott a kérelmező keresetének, megállapítva, hogy a motorkerékpárok a lefoglalás elrendelésének időpontjában a kérelmező tulajdonában voltak. A lefoglalást a Pest Megyei Kormányhivatal 2017. szeptember 27-én megszüntette (hatodik eljárási cselekmény).

9. Amint az ügy irataiból kiderül, a motorkerékpárok a második és a harmadik eljárás tekintetében még mindig le vannak foglalva. A kérelmező új keresetet nyújtott be a motorkerékpárok lefoglalás alóli feloldása érdekében. Az ügy iratai alapján úgy tűnik, hogy ezek az eljárások még mindig folyamatban vannak.

10. A kérelmező az Egyezmény Első Kiegészítő Jegyzőkönyvének 1. cikke alapján azt kifogásolta, hogy motorkerékpárjainak a korábbi tulajdonos hitelezői javára történő lefoglalása a hazai hatóságok hibájából történt, és aránytalan beavatkozást jelentett a tulajdonhoz való jogába.

A BÍRÓSÁG ÉRTÉKELÉSE

AZ EGYEZMÉNY ELSŐ KIEGÉSZÍTŐ JEGYZŐKÖNYVE 1. CIKKÉNEK ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

A. Elfogadhatóság

11. A Kormány előadta, hogy a kérelmező nem merítette ki a rendelkezésre álló hazai jogorvoslati lehetőségeket. Azzal érvelt, hogy a Vht. 115. § (2) bekezdése alapján további pert kellett volna indítania a motorkerékpárok lefoglalás alóli feloldása érdekében, és a Vht. 236. §-a

alapján kártérítést kellett volna kérnie minden vagyoni és nem vagyoni kárért, amely a végrehajtók magatartásából eredt. A Kormány úgy vélte továbbá, hogy a kérelmező a Polgári Törvénykönyv alapján tulajdonjogi pert is indíthatott volna.

12. A Bíróság megállapítja, hogy a Vht. alapján valamely vagyontárgy lefoglalásának feloldására irányuló keresetet az indíthat, akinek végrehajtás tárgyára tulajdoni igénye van. Az eljárás célja a lefoglalás alatt álló vagyontárgy tulajdonjogának megállapítása. A kérelmező élt ezzel a jogorvoslati lehetőséggel, és 2017-ben a Dunakeszi Járásbíróság megállapította, hogy a motorkerékpárok az ő tulajdonát képezik. A Kormány által hivatkozott tulajdonjogi per tekintetében a Bíróság úgy ítéli meg, hogy az Egyezmény 35. cikke 1. §-a alapján kérelmező nem volt köteles a Polgári Törvénykönyv szerinti olyan másik jogorvoslati lehetőséggel élni, amelynek lényegében ugyanúgy a vagyontárgyak tulajdonjogának megállapítása a célja.

13. Ezen kívül, S. Kft., mint a motorkerékpárok korábbi tulajdonosa, több alkalommal is panaszt tett a lefoglaló határozatok miatt. Bár ezek az eljárások egyes lefoglalási végzések feloldását eredményezték, nem eredményezték a kérelmező motorkerékpárjainak azonnali visszaszolgáltatását, amelyeket párhuzamos eljárásokban többször is lefoglaltak. Ennek következtében a kérelmező valójában 2014 óta nem tudja használni a tulajdonát.

14. A Bíróság úgy véli, hogy tekintettel a kérelmező és az S. Kft. által a motorkerékpárok kiadására és azok eredményére vonatkozóan indított eljárásokra, egy további kereset, amely akár a lefoglalás feloldását, akár a végrehajtók magatartása által okozott károk megtérítését célozza, nem lett volna hatékony jogorvoslati lehetőség a lefoglalás arányosságának és időtartamának vitatására.

15. A Kormány hazai jogorvoslati lehetőségek kimerítésének hiányára vonatkozó kifogását ezért el kell utasítani. A Bíróság megállapítja, hogy a kérelem nem nyilvánvalóan megalapozatlan az Egyezmény 35. cikke (3) bekezdésének a) pontja értelmében. Megállapítja továbbá, hogy a kérelem semmilyen más okból nem elfogadhatatlan. A kérelmet ezért elfogadhatónak kell nyilvánítani.

B. Érdemi kérdések

16. Felidézve ítélkezési gyakorlatát, mely szerint a tulajdon tárgyainak bírósági eljárás céljából történő lefoglalása a tulajdonjog gyakorlásába való beavatkozásnak minősül, a Bíróság megállapítja, hogy a panasz az Egyezmény Első Kiegészítő Jegyzőkönyve 1. cikke második bekezdésének hatálya alá tartozik (lásd *Raimondo kontra Olaszország*, 1994. február 22-i ítélet, A sorozat 281-A. sz. ügy, 27. pont).

17. A felek nem vitatták, hogy a beavatkozást törvény írta elő, és az a közösség általános érdekét szolgálta. A Bíróság nem lát okot az

ellenkezőjének megállapítására. A Bíróság számára a lényeges kérdés az, hogy a kérelmező motorkerékpárjainak lefoglalására irányuló végrehajtói intézkedések következtében a kérelmezőnek „egyéni és túlzott terhet” kellett-e viselnie.

18. A Bíróság megállapítja, hogy a kérelmező 2014-ben vásárolta a motorkerékpárokat, amikor törölték az S. Kft.-vel szemben érvényesíteni kívánt követeléseket. A kérelmező tulajdonjogának bejegyzésére azért nem kerülhetett sor, mert a motorkerékpárokra vonatkozó foglalást nem törölték időben, és az elidegenítési tilalmat csak néhány hónappal az adásvételt követően oldották fel. Ennek következtében az S. Kft. hitelezői javára egy sor további lefoglalási végzést jegyeztek be a motorkerékpárokra.

19. A Bíróság figyelembe veszi a Kormány azon érvelését, hogy ezek a lefoglalási végzések nem tekinthetők önkényesnek, mivel az S. Kft. mindvégig a motorkerékpárok bejegyzett tulajdonosa maradt. Mindazonáltal nem állították és nem is vitatták, hogy a kérelmező rosszhiszeműen járt volna el, mivel a tulajdonjogának bejegyzésével kapcsolatos hiányosságok a közigazgatási hatóságok késedelmének tudhatók be a motorkerékpárok lefoglalásának feloldása és az elidegenítési tilalom feloldása tekintetében. Éppen a lefoglalási végzések ezt követő sorozata akadályozta meg a kérelmezőt abban, hogy tulajdonjogát bejegyeztesse. Más szóval a kérelmező helyzete a motorkerékpárok 2014-es megvásárlása óta továbbra is az volt, hogy tulajdonát egy harmadik fél hitelezői felé fennálló tartozások biztosítására tartották vissza.

20. A Bíróság megállapítja továbbá, hogy a lefoglalás megszüntetését a Dunakeszi Járásbíróság már 2017-ben elrendelte, megállapítva, hogy a motorkerékpárok a kérelmező tulajdonát képezik.

21. Bár igaz, hogy ez a határozat végrehajtási eljárás keretében született, a Bíróság tudomásul veszi a kérelmező azon érvelését, hogy nem lehetett teljes mértékben tisztában a motorkerékpárok jogi státuszával, mivel a lefoglalási végzéseket jelentős késéssel és a motorkerékpárok kiadására irányuló eljárással párhuzamosan jegyezték be. A Bíróság úgy véli, hogy az, hogy a kérelmező nem volt képes teljes mértékben felismerni a tulajdonát terhelő korlátozásokat, legalábbis részben a hazai hatóságoknak felróható hibákból ered.

22. Végül a Bíróság lényegesnek tartja azt is, hogy a lefoglalási végzések egy részét olyan bírósági végrehajtó hozta meg, aki a kérelmező vagy az S. Kft. által kezdeményezett korábbi eljárásokban való részvétele miatt tudomást szerzett a tulajdonosváltásról.

23. Ezek a körülmények elegendőek a Bíróság számára annak megállapításához, hogy a kérelmező motorkerékpárjainak további visszatartása, még azután is, hogy a Dunakeszi Járásbíróság megállapította, hogy azok a kérelmező tulajdonát képezik, egyéni és túlzott terhet jelentett a kérelmező számára, ami felborította a tulajdonjog védelme és a közérdek követelményei között megteremtendő „méltányos egyensúlyt”.

24. Ezért megsértették az Első Kiegészítő Jegyzőkönyv 1. cikkét.

AZ EGYEZMÉNY 41. CIKKÉNEK ALKALMAZÁSA

25. A kérelmező 500 eurót (EUR) követelt vagyoni kár jogcímen, valamint 4.000 EUR-t nem vagyoni kár jogcímen. A kérelmező emellett 500 EUR-t kért a Bíróság előtt felmerült költségek és kiadások megtérítésére.

26. A Kormány túlzottnak találta ezeket a követeléseket.

27. A Bíróság a kérelmezőnek összesen 4.500 EUR-t, plusz az esetleges adó összegét ítéli meg a vagyoni és nem vagyoni kár jogcímen.

28. A rendelkezésére álló dokumentumok ismeretében a Bíróság úgy ítéli meg, hogy 500 EUR, plusz a kérelmezőt terhelő esetleges adók összege ésszerű a Bíróság előtti eljárás költségeinek megtérítésére.

EZEN OKOKBÓL A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG,

1. *Kinyilvánítja*, hogy a kérelem elfogadható;
2. *Megállapítja*, hogy megsértették az Egyezmény Első Kiegészítő Jegyzőkönyve 1. cikkét;
3. *Úgy dönt*,
  - (a) hogy az alperes Állam az alábbi összegeket fizesse meg a kérelmezőnek három hónapon belül az alperes Állam pénznemében, a teljesítés időpontjában érvényes árfolyamon átszámítva:
    - (i) 4.500 (négyezeröttszáz) EUR, plusz az esetlegesen felszámítható adó, vagyoni és nem vagyoni kár jogcímen;
    - (ii) 500 (öttszáz) EUR, plusz a kérelmezőt esetlegesen terhelő adó, a költségek és kiadások jogcímen;
  - (b) hogy a fent említett három hónap lejártától a teljesítésig a fenti összegek után egyszerű kamatot kell fizetni, amelynek mértéke az Európai Központi Banknak a késedelmi időszak alatt érvényes marginális hitelkamatlábának három százalékponttal növelt mértéke.

NAGY kontra MAGYARORSZÁG, ÍTÉLET

Kelt angol nyelven, és 2023. október 19-én, közölve írásban a Bíróság Szabályzata 77. cikkének 2. és 3. §-a alapján.

Liv Tigerstedt
Jegyzőkönyv-vezető helyettes

Alena Poláčková
Elnök